

'Η ΚΑΡΙΝΑ ΜΠΕΛΑ στό ρόλο της Χάρριελ

Ο νέος Νοοθηγός γλύπτης "Ενρικ Χόλμεγκ" άμφεβαλε πολλά για τὸ ταλέντο του, παρ' ολες τις ἐνθαρρύνσεις ποὺ τοῦ ἔδινε ὁ φίλος του ζωγράφος Κρίστιαν Ράντερς. Ορφανός ἀπὸ μικρός, γιὰ νὰ ζῆῃ ἡ εἰλη ἀναγκαστεῖ νὰ μπῇ στὴν ὑπηρεσία τοῦ πλουσίου βιοτηχάνου βαρώνου Μπάρσον, διότι, κατὰ τὶς δρες τῆς σχολῆς του, καταγινότανε καὶ μὲ τὴ γλυτική.

"Ο βαρδῶνος είλε μιὰ κόρη, τὴ Σίγκριντ, ἥ οποια δὲν ήταν δύλου ὁδίαιρορι στὸν "Ενρικ. Αὐτὴ μάλιστα, μιὰ μέρα, ἔξεθειε στὸ ταλέντο τοῦ φίλου τῆς στὸν πατέρα της. "Ο βιομήχανος τότε ἐσύντησε τὸν "Ενρικ στὸν καλλιτέρους γλύπτας τῆς Κοπεγχάγης γιὰ νὰ τὸν μορφωσούν, μὰ δοι τὸν ουγιβούλεψαν διτὸ μόνο στὴ Ρώμη μᾶλιστα δὲν γάληρη μιὰ τελεία γλυπτική μόρφωση. Οι Μπάρσον, μόλις τὸ έμαθαν αὐτὸ δὲν ἐδίστασαν καθόλου καὶ τὸν ἕστειλαν ἀμέσως στὴ Ρώμη. 'Εκει ὁ νέος γλύπτης, βλέποντας τὸ

ΤΑ ΚΡΙΝΟΤΡΓΙΑ ΦΙΛΜ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΛΑΓΑΝΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΚΑΡΙΝΑ ΜΠΕΛ . . . Χάρριελ
ΕΓΓΝΑΡ ΧΑΝΣΟΝ Ζώρζ Σμιθ
ΟΛΑΦ ΦΟΝΣ "Ερικ

ἀδιστουργήματα τῆς' Αναγεννήσεως δροχιες νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀπελπισία καὶ ν' ἀπογητεύεται γιὰ τὴν τέχνη του. Καὶ θὰ χαντόταν ἀσπαλῶς ἀν μιὰ μέρα δὲν ἐμάθαινε διτὸ οἱ Μπάρσον, πατέρος καὶ κόρη, φτάνουν στὴ Ρώμη. Αὐτὸ τοῦ ἐκέντησης τὴν φιλοτιμία· ἡ σκέψις δὲν θὰ είλε νὰ ἐπιδειξη τίποτε σπούδας ενεογέτεας του τὸν ἔκανε σὰν τρελλό. Τότε ἡ ἀνάμνησης τῆς Σίγκριντ τὸν ἐνέπνευσε καὶ δροχιες νὰ ἐκτελῇ μιὰ ψυχὴ μὲ ἀκράτητο ἐνθουσιασμοῦ. "Ο ξ. Μπάρσον μόλις τὸ είδε θυμπλάθηκε κι' ἔδωτε στὴν κόρη του τὴν ἄδεια νὰ πολάρη γιὰ νὰ τ' ἀποτελείση ὁ γλύπτης. Τὶ οὐκήραν αὐτὲς δρες ποὺ οἱ δύο νέοι Βοισκόντουσαν μόνοι μαζί, τὸ μαντεύει ὁ καθένας. Μὰ ἐπέσαν γοργόρα. Οι Μπάρσον συνέχισαν τὸ ταξίδι τους καὶ ὁ "Ενρικ ξανάρχισε τὴ δουλειά του. Ή εύτυχια του ὅμως είλε σύγει μαζὶ μὲ τὴν Σίγκριντ. Αὐτὸ τοῦ τὸ ἐπέρειτες ἀλλοστε καὶ ἔνα γρόμμα τοῦ Μπάρσον, ὃ δοπιὸς τὸν ποραγαλότις νὰ τελείσῃ τὸ γονυγόρωτερο τὴν προτομὴ τῆς κόρης του, γιατὶ ἦθελε νὰ τῆς τὴν προσφέρει ἐπὶ τῇ ενκαύσιᾳ τῶν γάμων της μὲ τὸν σέο Οὐδέλλαιμ Σμιθ. Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, ὁ γλύπτης ἀπελπισμένος, ἔκαιε κομμάτια τὸ ἔργο του κι' ἔφερε, θῆμα μενάλης ἀπογάνωσες.

Πρόσγιματι στὴ Νεόπολη ὁ σέο Οὐδέλλαιμ Σμιθ είλε ζητήσει τὴ Σίγκριντ σὲ γάμο. "Εκείνη ὅρνθηκε κι' δοτὸν ὁ πατέρας της, μανιού δης, ἐκήτησε νὰ μάθῃ τὸ λέγο τῆς δρονήσεως της, τοῦ ὄμολόγησε διτὸ ἀγαποῦσας τὸν "Ενρικ καὶ διτὸ σὲ λίγο διὰ γινόταν μητέρα. Αμήσως ὁ πατέρας της τὴν ἐδίωτε κι' ἔκεινη ἐφυγε γιὰ τὴ Ρώμη. "Αγωνία ἐπικρατοῦσε αὐτὲς τὶς μέρες στὴν πόλη γιατὶ δὲν Τίθερις είλε πλημμυρόσει. "Ο "Ενρικ κι' ὁ φίλος του

'Ο ΕΓΓΝΑΡ ΧΑΝΣΟΝ στό ρόλο του Ζώρζ Σμιθ.

Κρισταν παρευρίσκοντο σιήν κατασιρεψη. "Ἄξαφνα είδαν μπροστά τους ἔνα λοριτσάκι ποὺ κινδύνευε νὰ πιγιῇ. "Ο "Ενρικ ἔπεισε στὸ νερὸ γάλη νὰ τὸ σώσῃ, μὰ πνίγηκε κι' αὐτός. Καὶ διαυ ἡ Σίγκριντ πῆγε στὸ ἀτελεί του, διόπου είλε περάσει τόσο ώρατες δρες, δὲ Κρίσταν τῆς ἀνεκοίνωσε τὴν τρομερὴ εἰδότηση.

Μετά τριάντα γρόνια, στὴν Κοπεγχάγη, ἔνας νέος, δὲ Ζώρζ Σμιθ ὁγυπότες τρελλό τὴν ὠραία κόρη τοῦ τραπεζίτου "Αντερσεν, Χάρριελ. Μᾶδ πατέρας της, παρὰ τὴ θέληση της, τὴν ὄροφονισάσης, μὲ τὸν 'Ιτολό συνιταίρο του ντ' Ἀκόρντα. "Ο Ζώρζ Σμιθ ἤσαν τὸ φυσικὸ ποιδὶ τῆς Σίγκριντ Μπάρσον καὶ τοῦ γλύπτου "Ενρικ. Παρ' δῆλη τὸν ἀπελπισία του, δροχιες νὰ ἔχογάτεται μὲ θέρμη καὶ κατόρθωσε ν' ἀποκήσῃ τεραστία περιουσία. Τότε ἐξεγε γιὰ τὴ Ρώμη, διόπου ἐγνώρισε τὸ γλυπτικό Κρίσταν Ράντερς τὸ φίλο τοῦ πατέρα του.

"Ενα βράδυ ποὺ παρευρίσκετο σὲ μιὰ ἑοτί στὸ ἀνάκτορο Ρίβι λ' ἀνιελήφθη μιὰ κούρα μὲ μαρδά, τῆς δοταίας ζήτησε νὰ μάθῃ τὸ δονομα. "Ηταν ἡ βαρώνη Πιζάνι. Μὰ πλησιάζοντας τὴν ἀνεγνώρισε στὸ πρόσωπο της τὴ Χάρριελ. Θέλησε νὰ τὴν μιλήσῃ, μὰ ἐπενέηδη ὁ σινγαρός της, δὲ δοπιὸς δὲν ήταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ντ' Ἀκόρντα ποὺ είλε γίνει βαρώνος Πιζάνι γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὴν πατέρια του. "Απὸ ἔκεινη τὴ στιγμὴν δὲν είλε ἄλλη σκιγύη παρὰ πῶς διαβαδῇ τὴ βαρώνη, ποὺ τὴν είλε κλεισμένη ὁ σινγαρός της σ' ἔνα πύργο. Μᾶγα νὰ τοὺς ἔρωτενέμοντος δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια καὶ στὸ τέλος δὲ Ζώρζ καταρρέωσε νὰ πλησιάσῃ τὴν ἀγαπημένη του. Τότε δὲν τὸν Ακόρντα ἐπλήρωσε διάνοιαν ὑπορέτη του γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀντιπαλό του.

Αὐτὸ τὸ έμαθε ἡ Χάρριελ κι' ἀλλόφων ἐκάλεσε τὸν μοναχὸ ἀδελφὸ "Αμβρόσιο ἀπὸ περίχωρα, ποὺ ἐφημίζετο γιὰ τὴ μεγάλη του εύσεβεια. Μόλις δὲ Αμβρόσιος ἐφτασε στὸν πύργο βοήκε τὸ βαρώνων νεκρό. Τόν είλε δολοφονήσεις ὁ συνένοχος του ὑπηρέτης γιὰ νὰ τὸν κλέψῃ. "Εκείνη τὴ στιγμὴ ἐφτασε στὸν πύργο κι' ὁ Κρίσταν Ράντερς, ἀνήσυχος γιὰ τὴν ἀπονοσία τοῦ Ζώρζ. Τότε δὲ Κρίσταν Ράντερς καὶ δὲ ἀδελφός Λιμβόδοιος κοιτάχτηκαν στὰ μάτια κι' ἀναγνωρίστηκαν γιατὶ δι μοναχὸς δὲν ήταν ἄλλος ἀπὸ τὸν "Ενρικ Χόλμεγκ τὸ γλύπτη. "Ετσι δὲ Κρίσταν ξαναβοήκε τὸ φίλο του κι' δὲ Ζώρζ τὸν πατέρα του. Τίποτα πιὰ δὲν ἐμποδίζει τὴν Χάρριελ καὶ τὸ Ζώρζ νὰ ἐνωθοῦν. τὸ φέμα καὶ τὴν προδοσία. "Ο ἀδελφός Αμβρόσιος διηγήθηκε τὴ ζωὴ του καὶ εὐλόγησε τὰ παιδιά του, ποὺ ἐφυγαν γιὰ τὴν Σονδηδία διόπου τοὺς περιέμενε ἡ εὐτυχία.

'Έκσινη στράφηκε πίσω, ξαφνιασμένη ποὺ τὴν ἐδίωχε αὐτὲς δὲ ωραίος νέος